

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

CONFERENCE:

Les pouvoirs de l'imagination

(Puterile imaginației)

CD 5028 FR

Data: 4 august 1985

Durata: 66'

TRACK 1

Toată lumea își imaginează, visează, dorește... Când se declanșează această capacitate, se succede o întreagă serie de imagini, antrenând-o una pe cealaltă, prin asociere. Și pentru că toată lumea imaginează, toată lumea crede că știe ce este imaginația. Nu. Adevărata imaginație, așa cum o concep Inițiații și cu care lucrează, este un fel de ecran situat la limita dintre lumea vizibilă și cea invizibilă, pe care pot veni să se reflecte obiecte, entități, care de obicei scapă conștiinței noastre. La unele ființe foarte evolute și care știu să-și orienteze imaginația, aceasta primește, înregistrează multe lucruri, pe care ei le exprimă, apoi, mult mai târziu, și observăm că ceea ce ei au imaginat astfel, nu era o invenție a lor, ci că au captat realități încă nemanifestate în planul fizic. Dacă omul știe cum să lucreze asupra gândurilor și sentimentelor sale, el poate ajunge să-și purifice în asemenea măsură mentalul, încât imaginația sa devine limpede, o pură transparență, și el începe să vadă; la acest nivel, imaginația și viziunea sunt una.

N-ați înțeles nimic, nu-i așa ? (*Râsete*) Nici eu ! (*Râsete*) E atât de complicat, atât de obscur, atât de... transcendental ! Vai, vai vai, dacă nu vă explic nu va fi mare lucru în capul vostru.

Mi se pare că această pagină vorbește de imaginație. Oare mă înșel ? (*râsete*) Dar ce este această afurisită de imaginație, care este atât, atât, atât de reală, de vie, actuală; tot timpul nu facem decât să ne imaginăm. Chiar și imaginația mea lucrează acum, când vă vorbesc. Iar ce vă imaginați voi, Dumnezeu știe ! (*râsete*) Acest subiect este de neînchipuit. Și o să vedeți imediat că psihologia este departe, foarte departe de a cunoaște ceva în privința acestui afurisit dar de la Dumnezeu, de care nu trebuie să abuzăm. Este un dar de la Dumnezeu, este adevărat, dar nu trebuie să abuzăm de el. Și ce fac oamenii cu imaginația ! Dacă vă voi explica acum, veți fi uimiți și nu bănuți măcar ce este legat de cuvântul «imaginație». Toată viața este legată de cuvântul «imaginație». Chiar și eu, pentru a înțelege ce este această capacitate – pentru că ființa umană posedă multe capacități, ca memoria, inteligența, judecata și încă alte lucruri, de a simți emoții, de a acționa, până la infinit... Toate aceste posibilități, aceste capacități nu le poți enumera.

Dar ce este imaginația ? Mai întâi este o imagine. Imaginația este o capacitate care crează

imagini. Ei da, dar aceste imagini, cum le putem crea ? Nu putem crea imaginile. Trebuie mai întâi să avem un contact cu anumite imagini, mai întâi în planul fizic. Ca de pildă, mai întâi, ochii: ei sunt pregătiți, cu retina, pentru a înregistra imagini din planul fizic. Tot ce vedem ca forme, culori, volume, ca distanțe... Asta sunt mai întâi imaginile, care se înregistrează pe retină și apoi, desigur, ele trec în creier în așa fel încât vedem acele lucruri. Ne imaginăm că le vedem. Ei da, dar oare aceste imagini care sunt înregistrate pe retină, se înregistrează și în altă parte, ca să le putem face să revină, să ne folosim de aceste imagini, pe care le-am avut, de pildă în trecut ? Aaa, acesta este un alt domeniu, unde se află memoria universală. Fiecare lucru pe care ni-l imaginăm se înregistrează nu numai pe retina noastră, adică pe creier, ci și pe o altă substanță, care este răspândită în întreaga lume; aceasta este o chintesență atât de subtilă... Este un domeniu unde totul este înregistrat, de la începuturile universului și până la sfârșit, toate evenimentele. Și dacă avem această capacitate, de care am să vă vorbesc, de a putea vedea aceste imagini care sunt înregistrate... Acest domeniu se numește Cronica Akasha: este o bibliotecă, sunt arhivele universale, tot ce se petrece pe pământ, în apă, în aer, în Soare, în lumină, în latura eterică, totul este înregistrat; sunt arhivele la care Inteligența Cosmică s-a gândit pentru a-i ajuta pe oameni într-o zi, când vor avea nevoie să cunoască originea lucrurilor, să poată arunca o privire, să poată descifra tot, cunoaște totul, originea lor și fazele prin care a trecut omul. Este de neînchipuit ! Și apoi, desigur, deasupra acestor imagini, sunt încă alte clișee, care se află în lumea mentală, de data aceasta sub forma simbolurilor și ideilor. Și aici totul este înregistrat, dar sub o altă formă, condensată, ca de exemplu, un întreg copac, care este imens, care cântărește mult, care este mare, să poată fi micșorat, redus la o sămânță, la o grăunță, un sămbure. Așadar, natura a făcut lucrurile în acest fel, pentru a ușura tot, ca omul să poată cunoaște tot, să dezvolte tot și să se manifeste în întregime așa cum este în realitate în lumea divină.

Și acum, ce este imaginația ? Deci, este exact ca în ochi, există un ecran; este un ecran pe care se reflectă lucrurile: imaginile, lucrurile, obiectele din exterior se reflectă în retină. Este exact ca în cazul cinematografului: există un ecran și undeva un aparat care proiectează imaginile pe acest ecran și vedem mișcările, vedem culorile. Iar cei care văd, care privesc, reacționează după sentimentele, emoțiile, temperamentul lor. Ca, de pildă, atunci când proiectezi în fața unor copii un film unde este, de exemplu, un lup sau un crocodil care se apropie să muște pe cineva, toți țipă pentru a-l avertiza, pentru a-l salva, crezând că este realitatea, copiii. S-a văzut lucrul acesta, este amuzant, e adorabil să-i vezi pe copii vrând să salveze persoana și țipă toți, urlă.

TRACK 2

Așadar, acum, ce este imaginația ? Aaa, ea nu este doar ecran; există un ecran, dar există și imaginile. Trebuie să facem o distincție, iar oamenii nu știu să discearnă. Ei amestecă tot; ecranul este ceva pe care se reflectă lucrurile, dar imaginile vin din altă parte. Există cineva sau ceva care proiectează. Deci, amândouă (elementele) formează imaginația. Imaginația este un ecran și în același timp niște imagini care vin de undeva. Și acum, cum este ceva deja dat, înnăscut, de la o vârstă fragedă, copiilor

le place să viseze, să-și imagineze și să rămână așa, nemișcați. Ei petrec mult timp într-o stare de imaginație. Este o capacitate foarte dezvoltată, mai ales la femei. Este o capacitate absolut necesară, indispensabilă, utilă, benefică, importantă. Iar apoi, când voi aborda acest subiect din punct de vedere inițiativ, ezoteric, veți vedea ce putere a dat Dumnezeu imaginației. Foarte puțini oameni își dau seama de puterea imaginației. Așadar, spuneam că această capacitate este mult mai dezvoltată la femeie. De ce ? Pentru că femeia, fiind mult mai aproape, mai legată de sentiment, de inimă, de emotivitate, (la ea) această imaginație este mai vie, mai puternică. La bărbat, dat fiind că el este mai puternic ??? în domeniul voinței și intelectului, imaginația este și ea viguroasă, puternică, dar la poeți, la mistici, la unii oameni religioși ; dar, în general – eu vorbesc la modul general. Iar pentru a vă arăta, pentru a vă arăta de ce este așa... Este așa pentru că în trecut femeia era foarte îngrădită, limitată, împovărată și nu i se permiteau prea multe. Bărbatul primea toate drepturile de a face orice, dar femeia nu. Femeia trebuia să fie castă, virgină, pură și nu putea să-și permită tot felul de lucruri pe care bărbații și le permiteau. Și atunci, biata femeie, care avea aceeași structură, aceleași nevoi, același necesități ca și bărbatul, de a iubi, de a fi tandră, delicată, ei nu i se îngăduia și nu trebuia să arate ce se petrece în ea. În felul acesta, toate femeile s-au dezvoltat în domeniul imaginației, pentru a putea gusta, pentru a putea avea și ea anumite senzații, anumite satisfacții, chiar și în domeniul sexual, pentru că dacă exterior făceau ceva, dacă își permiteau ceva, erau lapidate, masacrate, erau pedepsite. De aceea, aflându-se timp de secole în această stare, femeile și-au dezvoltat stăpânirea de sine; femeia cea mai slabă are puterea să se domine în acest domeniu, să nu arate nimic, deși arde de iubire, în timp ce bărbatul nu s-a dezvoltat în acest domeniu: totul este aparent, totul este vizibil, totul este manifestat, în timp ce femeia, e formidabil ce puteri a reușit să dezvolte, secole de-a rândul ! Și chiar, întrucât ea nu prea putea să se satisfacă exterior și ardea și ea de dragoste ca toți oamenii, ea și-a dezvoltat imaginația. Și prin această imaginație, putea avea satisfacția deplină – până la orgasm, cum spun gurile rele. Iar bărbații nu sunt atât de puternici și de tari, deși asta se poate întâmpla cu unii.

Iar acum, de ce Știința inițiativă, vorbind despre bărbat și despre femeie, de aceste două principii, receptiv și emisiv, se spune în Biblie că femeia a fost creată dintr-o coastă a lui Adam ? E curios, nu ? Deci este o parte din bărbat, o bucată din bărbat. Și de ce o coastă, de ce nu altceva ? Ei au ales o coastă, pentru că o coastă este Luna. O coastă este Luna – crescătoare sau descrescătoare, așa. Aaa, deci Luna este femeia, iar Soarele, care este întreg, este bărbatul. Deci femeia este o parte din bărbat. Curios lucru ! Și cum arabii, turcii, sunt mult mai mult pentru Lună decât pentru Soare, ei au pus Luna pe simbolurile lor.

Dar dacă mergem acum să căutăm latura profundă a acestei chestiuni, mai ales la kabbaliști și la alchimiști, vom descoperi că alchimiștii nu vorbeau decât de Soare și de Lună. Ei da, dar ce înțelegeau ei prin aceste două simboluri ? Iar în Kabbală se vorbește mereu de Tipheret și de Iesod. Tipheret era Soarele, Iesod era Luna; deci nu exista decât Soarele și Luna, Soarele și Luna, Soarele și Luna peste tot: principiul masculin și principiul feminin. Ca să vă fac acum să înțelegeți ce subînțelegeau alchimiștii, kabbaliștii prin aceste două cuvinte, am să vă revelez că nu erau nimic altceva decât

imaginația, principiul feminin; capacitatea de a imagina era deci femeia. Imaginația este femeia noastră. Iar voința noastră, împreună cu intelectul sunt bărbatul. Deci prin gând, prin voință, acționăm asupra imaginației, dându-i cutare sau cutare imagine, modelând-o, și atunci apar copii. Iată, deci, secretul kabbalistic, alchimic al Soarelui și al Lunii. Luna este imaginația noastră, femeia noastră și noi trebuie să creăm copii celești, angelici, în loc să creăm monștri, ca astăzi: neștiind ce este imaginația, oamenii crează monștri, lucruri îngrozitoare, înspăimântătoare, pentru că nefiind conștienți, nefiind luminați, se lasă în voia impulsurilor mâniei sau invidiei sau urii, și imaginația începe să formeze, să urzească, să creeze imagini. Și ce sunt aceste imagini ? A, aceste imagini sunt fapte vii, care se duc în spațiu, dotate cu puterea de a face bine sau rău, după chintesența cu care au fost impregnate. Deci, tot ce formează imaginația, sunt fapte vii, care pleacă în spațiu și fac, produc stricăciuni. Pentru că, să presupunem că resimțeam mânie, resimțeam ură, eram într-o stare distructivă, atunci impregnăm aceste imagini cu o chintesență diabolică, vie și toate stricăciunile pe care gândurile noastre, închipuirile noastre au reușit să producă se întorc într-o zi asupra noastră și suntem doborâți și suntem pedepsiți și suntem nefericiți, fără a ști de unde ne vine asta. Sunt copiii noștri, pe care i-am creat, care au produs stricăciuni și după legea cosmică, suntem mereu răspunzători. Iată adevărata cunoaștere a Învățăturii Marii Fraternități Albe Universale. Fără această știință, fără această cunoaștere, fără această adevărată bogăție inițiatică, oamenii sunt pierduți ! Ei sunt părăsiți, sunt slabi, sunt striviți, sunt cu adevărat jalnici, pentru că inconștient, sub impulsul senzațiilor lor diabolice, ei sunt pe cale de a se distruge. Ei trebuie luminați, trebuie să li se arate răspunderea (pe care o au), că nu au dreptul să facă asemenea lucruri; trebuie să cunoaștem natura lucrurilor. Deci, imaginația are cele mai mari puteri ale realizării. Spiritul nu poate nimic; intelectul, voința omului nu poate nimic fără imaginație. De ce ? Vă explic exact: pentru că imaginația este legată de materie, iar intelectul este legat de spirit. Iar spiritul nu poate nimic asupra materiei, dacă materia nu este prezentă, pentru a se supune; atunci spiritul poate face tot, prin intermediul materiei. Dar el, singur, nu poate nimic, nici măcar ridica o foiță de țigară. Și am explicat acest lucru în alte conferințe, despre domeniul spiritist: că spiritul care este prezent – și este mult spirit – nu poate să ridice nimic, să deplaseze fără ca mediumul să furnizeze o materie psihică și grație acestei materii, spiritele pot să demoleze casa.

Așadar, imaginația nu este altceva decât mijlocul prin care spiritul poate realiza lucrurile în planul fizic, în planul material și chiar în planul astral. Și în acest fel, Inițiații, care cunosc aceste lucruri, reușesc să schimbe, să amelioreze, să transforme, să înfrumusețeze, să sublimeze multe lucruri inferioare, dezgustătoare, prin puterea imaginației. Ocupându-se să imagineze lucruri celeste, lucruri frumoase, lucruri pure, imaginația lor se așterne pe treabă și realizează lucrurile în planul fizic. Imaginația este atotputernică. Desigur, nu este atât de rapid, ca timp, dar așa se petrec lucrurile. Dacă știți să vă dominați imaginația, dacă lucrați conștient cu imaginația voastră, supraveghind-o, orientând-o, dominând-o, aveți puterea asupra materiei și, mai devreme sau mai târziu, veți comanda celor patru elemente.

Iată ce vă revelez astăzi. Este purul adevăr. Nu inventez nimic. Iar dovada că imaginația este

un ecran, care primește și în același timp o putere ??? care primește imaginile din altă parte, pe care ni le trimite alte spirite, alte entități... Atunci putem descoperi gradul de evoluție al fiecărui discipol. Să presupunem ca nu sunteți stăpân pe propria imaginație, vă lăsați imaginația pradă la orice și alte entități vin să se instaleze, să se folosească de ea și atunci apar tot felul de lucruri, de imagini senzuale, abracadabrante, urâte, tot felul de lucruri cleioase, fără să vă dați seama că v-ați lăsat imaginația în slujba altor entități indezirabile. În timp ce, dacă sunteți conștienți, vă puteți lăsa imaginația condusă, ghidată modelată de spiritele luminoase ale naturii, îngerii, arhangheli și divinități; sau discipolul sau Inițiatul lucrează, el însuși, pentru a însufleți, a folosi (imaginația) și a realiza lucruri extraordinare. Deci, totul depinde de gradul de evoluție. Cei care sunt prea jos, prea jos, prea jos, nici măcar nu știu ce este imaginația; imaginația lor este în slujba tuturor entităților diabolice; tot timpul nu se gândesc decât la aspectul sexual: se masturbează, își imaginează; iar alții, care urăsc, își imaginează că omoară pe cineva, asasinează pe cineva, otrăvesc pe cineva. Și sunt foarte, foarte multe asasinate, lucruri în lume, iar oamenii nu știu de unde vin ele. Pentru că există unii oameni, departe, la kilometri distanță, care au creat aceste lucruri, care au «fabricat» aceste elemente, aceste accidente. Astfel, oamenii devin răufăcători; toți cei care nu sunt luminați, care nu sunt în Marea Fraternitate Albă Universală, mai mult sau mai puțin «fabrică», lucrează pentru latura negativă a vieții. Așa că fiecare să se observe, fiecare să se analizeze și veți verifica unde vă aflați. Și nu să vă imaginați că sunteți perfecți, că sunteți minunați, că sunteți superbi, când trei sferturi, nouă zecimi din zi nu gândiți decât lucruri dezgustătoare.

Iată, așadar, de ce avem nevoie de Învățămintul Marii Fraternități Albe Univesale. Grație acestui Învățămint, putem deveni ceva extraordinar, unic, lucrând fără încetare în aceeași direcție. Oare putem să ne folosim așa cum trebuie de imaginația noastră ? Desigur. Imaginația se supune; ea este supusă față de Maestru, iar față de ceilalți nu se supune. Priviți: atunci când v-ați culcat (cu cineva), ați mâncat, ați băut, v-ați bătut și veniți la răsărit, să priviți soarele; dar iată că acele imagini vă revin și vreți să le alungați, vreți să le înlocuiți, dar nu reușiți. Așadar, imaginația, pentru majoritatea, nu depinde de voința lor. Imaginația este ceva ce se impune, care are propria ei viață și care deseori derutează; sau, de exemplu, atunci când ești descurajat: în închipuire îți vin imagini înspăimântătoare. Și vreți să credeți, vreți să aveți speranță, dar degeaba ! Imaginile vă inundă și vă sinucideți. Deci, este un domeniu de studiat, foarte vast, foarte larg. Și nici măcar nu reușesc să vă revelez tot, astăzi. Mai sunt multe lucruri de revelat. Dar ar fi foarte, foarte greu de înțeles, iar eu mă opresc asupra laturii practice. Pe latura practică mă veți înțelege mult mai bine. Deci, latura practică: să începeți, chiar de astăzi să deveniți conștienți de ceea ce vă imaginați, fără încetare. Să vă luați imaginația în propriile mâini și să-i impuneți imaginile pe care le doriți: imagini celeste, de o frumusețe, de o splendoare... Și atunci, desigur, lucrul acesta acționează, acționează asupra tuturor celulelor, acționează asupra întregului corp și vă simțiți mult mai bine cu aceste imagini, în loc să păstrați imagini îngrozitoare. Și chiar vă spuneam, în trecut, v-am ținut o conferință – de fapt nu una, ci mai multe – despre muzică și vă spuneam: oamenii au uitat multe lucruri.

TRACK 3

De exemplu, fiecare lucru are misiunea ei. Și care este misiunea muzicii ? Misiunea muzicii s-a pierdut. Muzica actuală și-a pierdut misiunea. Iar oamenii nici măcar nu știu care este misiunea muzicii. Pentru că dacă ar ști, ar fi păstrat această misiune. Iar eu, care mă ocup de asemenea lucruri, cunosc misiunea picturii, misiunea sculpturii, misiunea muzicii, a dansului, a tot. Iar misiunea muzicii este de a ne face să ne întoarcem la paradisul pe care l-am părăsit. Muzica, adevărata muzică, acționează în asemenea fel asupra noastră, încât începem să dorim să ne întoarcem la acea armonie, la acea pace, la acea frumusețe universală, în loc să ieșim, ca acum pentru a merge în domeniul sexual, în domeniul bizar al războiului, al violenței. Iată muzica ce se crează acum, o muzică ce îi duce actualmente pe oameni la pierzare. Muzicienii nu sunt, deci, niște Inițiați. Ca să fii muzician nu este suficient să termini școlile de muzică. Trebuie mai mult decât atât. Ei crează lucruri bizare. Din punctul de vedere al tehnicii, este extraordinar. Ei da, dar ce ajungem să resimțim în interior ? Asta nu este limpede. Muzici atât de nerușinate, atât de dezlănțuite, de diabolice... Și asta trezește latura astrală, latura violentă și ei nu își dau seama. Iar eu v-am spus că Dumnezeu mi-a dat un punct aici, un punct extraordinar, care îmi spune întotdeauna când ceva este celest și când e diabolic, când este veridic, când este mincinos, când este frumos, când e urât. El îmi spune. Și în felul acesta, pot discerne orice; orice muzică, o pot clasa printre lucrurile celeste sau lucrurile oarecare. Am acest punct.

Și acum, pentru a vă arăta cât de puternică este imaginația, luați femeia însărcinată: Aaa, atunci când este însărcinată, imaginația lucrează puternic asupra germenului. Ea lucrează asupra întregului corp, dar mai lent și mai greu, în timp ce la femeie, totul este condensat în nouă luni. Deci, dacă ea își imaginează ceva, bun sau rău, urât sau frumos, acest lucru se reflectă asupra germenului, asupra copilului. Iată trei dovezi pe care le-am adus într-o conferință în Canada. Canadianii își vor aminti, dar ceilalți, care n-au fost prezenți, e mai bine să audă și ei.

Goethe povestește în cărțile lui că a cunoscut o femeie care era însărcinată și care văzuse ochii cuiva atât de frumoși, niște ochi extraordinari și s-a amoretat (de ei). Nu se mai gândea decât la acei ochi. Ea și-i i-a imaginat în decursul celor nouă luni, iar copilul s-a născut cu ochii aceluia om și nu cu ochii tatălui și mamei sale. Este o dovadă că femeia, prin imaginația ei, realizează lucrurile, concretizează lucrurile în planul fizic.

Deci, ceea ce v-am spus este absolut veridic.

Un al doilea exemplu:

În trecut, oamenii erau executați, li se tăia capul în fața oamenilor, în fața lumii – în timp ce acum este interzis. Și o întreagă mulțime privea. Și în această mulțime era o femeie însărcinată. Ea a fost atât de impresionată de capul tăiat, încât în cele nouă luni nu a putut alunga din minte acel cap tăiat. Și copilul a venit pe lume cu capul tăiat, legat doar cu un fir, prin care trecea sângele să-l hrănească. Iată. Și asta este adevărat.

Și un al treilea caz:

O soră canadiană mi-a scris. Ea spunea: «O, Maestre, când am citit «Galvanoplastia spirituală», am

fost atât de încântată, m-am minunat atât de mult, am văzut că era purul adevăr și acum vreau să vă aduc o dovadă despre cât este de adevărat ceea ce spuneți. Când eram însărcinată mi s-a întâmplat să cad pe scări. Nu m-am lovit prea rău, dar a fost, totuși, un șoc. Și când s-a născut copilul, când mergea deja în picioare, când ajungea la locul unde căzusem, nu mai voia să coboare și începea să țipe.» Cum se explică acest lucru ? Locul unde căzuse fusese înregistrat și copilul nu voia să meargă mai departe. Este un lucru formidabil. Cum pot femeile să se mai îndoiască, după aceea, de ceea ce spun eu ? Și știți de ce (se îndoiesc) ? Pentru că au nevoie să mai sufere. Da, au nevoie să fie nefericite. În loc să accepte tot ce revelez eu. Este purul adevăr. Nu am dreptul să vă mint, să vă înșel, pentru că voi fi pedepsit, acolo sus, și nu țin să fiu pedepsit. Așa că puteți accepta 100% tot ce vă revelez, în loc să acceptați după ani. Și în tot acest timp, să vă smulgeți părul. Cât de proști sunt oamenii ! Unde mai găsiți pe cineva care să vă reveleze asemenea lucruri în fiecare zi ? Și voi nu le apreciați. Atunci sunteți obligați să suferiți. Așa sunt legile cosmice. Se consideră că meritați să fiți nefericiți. Grăbiți-vă !

Acum, imaginația. Chiar de azi, aruncați o privire, pentru a vă cunoaște, a ști cum sunteți, care vă sunt slăbiciunile, care vă sunt viciile. Iar imaginația este prezentă, pentru a alimenta răul, forțele ostile sau pentru a le suprima și a hrăni latura celestă. Asta este Luna. Luna este imaginația. Soarele este voința și inteligența. Deci, împreună: Soarele, care lucrează asupra apei – apa este Luna. Și priviți, Soarele evaporă apa, apa urcă - iată copilul - și ea alimentează apoi întregul Pământ. Soarele și apa, oceanele. Iată lucrarea Soarelui și Lunii. Luna nu a fost înțeleasă așa cum trebuie. Nici astrologii nu știu ce este Luna. Și nici psihologii. Și toți nebunii, toți bolnavii, toți cei dezechilibrați mental nu știu ce este Luna. Luna este cauza multor anomalii, multor dezechilibre. De ce ? Pentru că oamenii au lăsat imaginația (liberă) în loc s-o supravegheze. Imaginația se culcă cu toate entitățile și oamenii nu-și dau seama, atât sunt de proști. Nu mă credeți când vă spun că sunt proști. Voi nu ! În mod excepțional, cei care sunt în această sală sunt adorabili. (*râsete*) Chiar și minciunile sunt necesare, (*râsete*) utile.

TRACK 4

Vedeți, sunt lucruri aici pe care la început nu le-ați înțeles. Iată, această frază: «Dacă omul știe cum să lucreze asupra gândurilor și sentimentelor sale, el poate ajunge să-și purifice în asemenea măsură mentalul, încât imaginația lui devine limpede, o pură transparență și el începe să vadă.» Priviți, totul este aici, (conținut în această frază).

Și acum – o dovadă. A existat un scriitor francez... vrançais (*este felul de a pronunța al nemților care nu vorbesc foarte bine franceza – n.t.*) care a scris cărți, cărți de imaginație, și după ani s-au descoperit aparate, submarine etc. despre care el a povestit în cărțile lui, iar în vremea sa nu exista nimic din toate acestea. Cum se numea el ? *Sala: Jules Verne*. Oh, là, là ! dar ce cunoscători sunteți ! Jules Verne. Da, și nu e singurul. Nu e singurul. Și Cyrano de Bergerac. Nu acel Cyrano de Bergerac de (Edmond) Rostand. A existat un Cyrano de Bergerac, un Inițiat, care a făcut niște descoperiri astronomice extraordinare. Și a mai fost cineva, în Anglia. Oamenii credeau că este Sheki Sapura ???,

Shakespeare ??? și Shakespeare. Nu, nu, nu ! Era Francis Bacon. Am ciocnit cu el (un pahar) în Anglia. Da. Francis Bacon. A fost, cu adevărat, cineva. El a fost șeful, directorul rozacrucienilor din Anglia. A fost un Inițiat extraordinar. Și el este cel care a scris cărțile lui Shakespeare. Nu Shakespeare. Shakespeare era un director de teatru. Oh, là, là ! Îți cunosc viața... Dar nu e el. Lui i se dădeau acele manuscrise, acele piese, pentru a le juca, dar nu era el autorul. Autorul voia să se ascundă. Și mai sunt și alte cărți care vor fi descoperite. V-am spus, de asemenea, că Don Quijote nu este al lui Cervantes. Este al lui Shakespeare, adică a acelui individ, Francis Bacon. Este formidabil. Și cum au descoperit asta ? Aaa, toate manuscrisele lui Shakespeare aveau un cod; s-au descoperit unele greșeli, scrise anume, și când au fost puse toate împreună, au descoperit un întreg limbaj; el își povestea viața, cum era, cum scria, din ce motiv. Și în felul acesta au descoperit același lucru în manuscrisul lui Don Quijote, că era al lui Shakespeare. Este un lucru extraordinar.

Așadar, dat fiind că imaginația este o putere magică, trebuie s-o folosiți de acum cu inteligență, cu prudență și să nu păstrați imagini bizare, nocive, negative, primejdioase, să le înlocuiți întotdeauna cu altele, pozitive, salutare și să deveniți stăpâni ai imaginației voastre. Altfel, nu veți putea niciodată să vă creați viitorul așa cum trebuie. Veți fi mereu victimele lui. Ceea ce vă revelez astăzi este foarte important. Este baza existenței. Și veți vedea acum, când veți trăi, când vă veți întoarce acasă și când veți analiza, veți studia, veți clasa oamenii pe care îi frecvențați și veți constata cât sunt de ignoranți, complet pe dinafară, cât sunt de departe de lumină și că i-ați admirat înainte, iar acum toate acestea vor diminua valoarea lor; iar voi veți începe să creșteți din ce în ce mai mult, în cunoaștere și în putere. Așadar, vedeți unde sunt puterile ? Puterile sunt în spirit, dar materia, imaginația este cea care le poate revela, le poate concretiza, le poate manifesta, le poate condensa aici, în materie. Fără imaginație, spiritul nu poate nimic. Și chiar vă puteți modela corpul, chipul, dacă vă imaginați, în fiecare zi, anumite lucruri pozitive, frumoase și puteți să schimbați tot. Desigur, materia este atât de solidă, atât de condensată, atât de opacă, ea rezistă, dar în trecut ea se supunea, însă odată condensată este foarte greu s-o schimbi. La început trebuie (acționat) – cum vă spuneam despre melc: lichidului pe care îl maniază îi dă forme, așa cum vrea; dar apoi, se întărește atât de mult, încât nu mai poate modifica, repara nimic; corpul nostru este deja întărit; este foarte greu să-l mai remaniezi, să-l mai schimbi. Dar ceea ce este ușor, este în imaginația noastră. În imaginație lucrăm cu o chintesență lichidă, dacă vreți sau eterică – aeriană, dar apoi ea devine lichidă și apoi se întărește. Vedeți, trebuie să lucrăm mai întâi în Înalt, în imaginația noastră, să formăm cele mai bune imagini, iar apoi aceste imagini se vor condensa în materie și materia va fi obligată să ia expresia acestor imagini. Și omul se transformă, se schimbă se ameliorează, se înfrumusețează sau se urâtește. Și vedem asta, în viață. Oamenii care nu cunosc aceste lucruri, după câțiva ani sunteți uimiți să vedeți cum au devenit degradați, urâți, terni, deformați, asimetrici și așa mai departe. Iar alții, ooo, care devin mai frumoși, întineresc, devin mai luminoși. Ați constatat asta ? Desigur. Puteți să vedeți acest lucru și la voi înșivă. Sunt zile, când vă priviți în oglindă... Și altele, vai, vai, vai ! Și nu știți de ce. Imaginația este cea care face asta, care acționează.

TRACK 5

Amintiți-vă, de asemenea, că în trecut am atins atâtea puncte, atâtea probleme, atâtea subiecte, atâtea chestiuni practice și vă spuneam: Să presupunem că sunteți triști, că sunteți mâhniți, că sunteți nefericiți și nu știți ce să faceți. Vă spuneam: Iată, aveți totuși o discotecă, undeva – adică bobinotecă, discotecă, bibliotecă, ceva cu – tecă. (*râsete*) Și amintiți-vă că au existat momente, în existența voastră, când ați trăit lucruri sublime, lucruri extatice și așa mai departe. Și atunci amintiți-vă, imaginați-vă locul și momentul în care le-ați trăit. Asta înseamnă că ați pus acel disc. Și îl ascultați și sunteți influențați de muzică, de vibrații – simbolic. Opriti-vă, deci, asupra momentelor în care ați trăit lucruri sublime. Asta este bobinoteca, discoteca. Și apoi acționați, deci, vă puneți alte imagini în imageria voastră. Este extraordinar să știi cum să lucrezi cu imaginația ! Există mijloace, există metode, există modalități, este formidabil. Și vă pot revela încă alte lucruri. Numai că problema este: oare o să aplicați, o să exersați ? Oare nu sunt alte lucruri care vă atrag mereu în lături și nu veți uita toate acestea ? Ei, trebuie să deveniți stăpâni pe imaginația voastră. Și mereu să observați că sunteți pe cale să vă imaginați lucruri bizare, lucruri scabroase, lucruri nocive, lucruri haotice sau lucruri dezgustătoare. Atunci trebuie să vă opriti imediat în mod conștient și să le înlocuiți cu alte imagini, pentru că, dacă veți continua, lucrul acesta acționează asupra celulelor, dezagregă, modifică mișcarea electronilor, urâtește tot și, fără să vă dați seama, după un timp, vă găsiți în situații îngrozitoare, fără să știți că imaginația voastră este cea care v-a adus acolo. Așadar, multe lucruri pot fi explicate prin imaginație. Dar cum oamenii sunt prea atenți... Priviți, nici părinții nu trebuie să-și lase copilul să stea mult timp treaz în pat, pentru că atunci știm ce își imaginează. Da. Lucruri sexuale. Trebuie să se scoale imediat. Că va găsi alte momente, asta e altă poveste. Dar cel puțin să nu-l lase așa, chipurile să dormiteze. Și în acel moment, Dumnezeu știe cu ce se ocupă. Și băieții, și fetele, la fel. Natura umană este cea care acționează, este normal, este natural. Numai că noi trebuie să veghem, cu cealaltă natură. Pentru că există două naturi, așa cum v-am spus mereu: o natură divină, care trebuie să observe, care trebuie să supravegheze, care trebuie să controleze această natură naturală, care este inferioară, care este personalitatea noastră, care este o natură animală. Trebuie mereu să o supraveghezi, să o domini, să o controlezi și să o îmbunătățești. Altfel, ea este aceea care ne duce în prăpastie. Oamenii nu sunt conștienți de ce se petrece în interiorul lor și atunci sunt tot felul de lucruri în ei, iar ei nu sunt conștienți. Și apoi, bineînțeles, în interior este un vacarm, un dezechilibru. Luați seama, ca în fiecare zi să vă supravegheați imaginația, ea este femeia voastră. (Atunci) copiii sunt angelici. Și astfel, cei mai mari Maeștri, care cunosc acest lucru, se pot retrage undeva, în tăcere, și pot popula întregul pământ cu copii angelici, care merg în întreaga lume, la toți oamenii pentru a-i sfătui altfel, pentru a-i cuminti, pentru a-i schimba și ei lucrează astfel. Ei fac copii prin «femeia lor», care este foarte prolifică. Ei crează copii fără încetare; da, fără a fi căsătoriți. Ei da, dacă am ști numai cu ce se ocupă marii Inițiați, marii Maeștri ! Ei joacă cărți (*râsete*) ca să omoare timpul. Cu ce se ocupă ei ! Oho ! N-aveți idee ! Și ei spun același lucru, ca Hristos, care spunea: « Tatăl meu lucrează și eu lucrez împreună cu El. » Și v-

am explicat ce muncă este aceasta. Hristos care lucrează în întregul univers, în întregul cosmos, asupra tuturor făpturilor. Ei, să participe la această muncă este de neînchipuit, de neînchipuit, de neînchipuit... Oamenii nu-și pot da seama. N-au nici o idee despre asta. Și chiar dacă ar veni Kalki Avatar, Kalki Avatar nu va salva pe toată lumea, el va nota pe cei care trebuie salvați, iar pe ceilalți îi va lăsa pradă karmeii lor, destinului lor. Și el lucrează în lumea invizibilă fără încetare, asupra celor 3-4 miliarde de oameni, fără încetare; el își pune pecetea asupra cutăruia și cutăruia și nu asupra cutăruia și cutăruia. Și într-o zi, totul se va realiza. Este de datoria voastră acum să lucrați acum conștient. Pentru că dacă nu vrei să devii o ființă utilă, minunată, superbă ai dreptul să te lași în voia lucrurilor. Sunt mulți tineri care s-au lăsat duși. Dar cei care vin aici vor face minuni, pentru că vor înțelege că au forța, puterea, în mâinile lor, pentru a deveni ceva extraordinar. Este foarte important, ce facem aici. Da, este foarte important. Și mai ales să nu te uiți la defectele celorlalți, să te detașezi, să te concentrezi asupra ta însuși, în loc să privești numai defectele, anomaliile, grotescul celorlalți, pentru a râde, pentru a critica, pentru a te amuza ; să-ți petreci tot timpul, toată viața privind latura negativă la ceilalți. Sunt oameni care fac asta toată viața, bieții de ei. Și ce se întâmplă ? Păi fac aceleași greșeli, aceleași erori, dar dublu; pentru că se leagă de defecte, ei le atrag, le amplifică inconștient și apoi devin mai răi decât ceilalți. S-a întâmplat deja cu mulți. De aceea nu trebuie să te ocupi de latura negativă a celorlalți – în afară de marii Maeștri, care au dreptul, pentru a explica, pentru a îmbunătăți, ei se pot opri asupra anumitor lucruri, fiindcă ei știu cum să lucreze. Dar restul oamenilor trebuie să renunțe, să fie prudenți și să evite să se lege de defectele celorlalți. Pentru că defectele le atragem.

TRACK 6

Și atunci lucrul cel mai înțelept este să te ocupi de tine însuși, să te întrebi: Oare eu sunt mai bun ? Oare nu fac aceleași greșeli ? Atunci de ce trebuie să mă ocup (de ceilalți) ? Eu trebuie să fiu un model. Trebuie să arăt că sunt ceva extraordinar. Și lucrând asupra ta însuși, ooo, devii mai bun. Și apoi toată lumea observă că sunteți mai buni și toată lumea vă iubește mult mai mult, vă apreciază mai mult și atunci fericirea, mândria voastră crește. Pentru că sunteți iubiți. În timp ce, dacă v-ați lăsat dus, suferiți. Și de ce v-ați lăsat (în voia lucrurilor) ? Pentru că ați fost proști, stupizi, slabi, monștri. Și atunci de ce să vă iubească lumea ? Vedeți, deci, că totul este legat, este atât de legat, de rațional. De ce trebuie să fii iubit ? Iar oamenii care vor să fie iubiți. Dar cum să fie, când au atâtea defecte ? Nu poți fii iubit. Pentru a fi iubit, trebuie să fii ceva minunat. Ei bine, oamenii nu lucrează asupra acestui aspect pentru a deveni minunați. Oamenii vor să fie iubiți, îi forțează pe ceilalți, chiar îi amenință. Sunt soți care își pedepsesc soțiile pentru că soțiile nu voiau să-i iubească. Și cu femeia este mai rău, ea începe să-l deteste. Sunt tare proști, oamenii, tare proști. Nu-i poți forța pe ceilalți pentru a fi iubit. Nu-i poți forța. Iubirea nu poate fi niciodată forțată. Iubiți și veți fi iubiți.

Oamenii nu se întreabă niciodată cum sunt văzuți de acolo de sus. Iar eu mă întreb în fiecare zi. Aici toată lumea îmi scrie lucruri extraordinare despre mine. Dar eu spun: Voi, voi ce credeți ? Atunci ei se scarpină în cap, (*râsete*) nu sunt foarte convinși. Și lucrez în continuare, lucrez în continuare, oho, ca

să-i conving. Da. Vedeți ? Oamenii nu gândesc ca mine. Ei sunt convinși în tărtăcuța lor că sunt deja extraordinari. De aceea trebuie să vă pregătiți. Încă nu sunteți pregătiți. Pregătit, în engleză se spune «ready». Iar americanii spun «rady» (*joc de cuvinte: «rady», pronunțat ca atare, este identic, din punct de vedere sonor, cu cuvântul francez «radis», care înseamnă «ridiche»*). Și de câte ori, când mă întrebau dacă sunt gata, le spuneam «I am rady». Erau ridichii, câte vreți ! (*râsete*) Ridichii. Toți sunt «rady» (ridichii) în afară de mine. Eu încă nu sunt «rady» (ridiche). (*râsete*) Nu sunt gata, mă pregătesc zi și noapte. Și toți sunt deja gata. Ca să vezi ! Sunt gata. Priviți: sunt căsătoriți, au deja o meserie, au o casă - sunt gata ! Priviți cum gândesc. Sunt deja gata, când nu sunt deloc gata, pentru altceva, care le scapă, pentru că sunt ignoranți. Pentru acele lucruri trebuie să te pregătești. Ei nu se gândesc la asta. Vedeți ? Eu încă nu sunt gata, am spus-o în conferințe: Eu mă pregătesc. Am spus: În ziua în care voi fi pregătit, lumea întreagă va fi zdruncinată din temelii. Da. Întreaga lume. Voi nu știți ce înseamnă să fii pregătit. N-aveți nici o idee. Iar eu am o idee. Să fi gata ! Oh, là, là ! Să ai toate puterile, nimic să nu îți scape. Să le spui americanilor și rușilor: «Hai, acum ! Aprindeți bomba aceea atomică, hai, dați-i drumul !» Voi întindeți mâna și nimic nu reușește s-o aprindă. Și atunci, în ce stare vor fi rușii și americanii, când nu-și vor putea aprinde bombele atomice ? Sau, uitate, puneți o bombă atomică, acolo. Întindeți mâna: «Explodează !» «Și atunci, dacă cineva face să explodeze toate bombele pe care le aveți în cele două țări ale voastre, ce va rămâne din voi ?» Atunci vor fi acolo jos, la picioarele voastre. Veți spune: «Dar oare este cu puțință ?» Da, pentru Dumnezeu este cu puțință. Nu pentru oameni. Totul este cu puțință pentru lumea invizibilă. Da. Dacă există un lucru în care cred, este acesta: că totul este posibil în lumea invizibilă. Nimic nu este posibil în planul fizic. Oamenii vorbesc, au capacități, au inteligență, au una și alta... Nimic nu se rezolvă ! Toate aceste mijloace sunt zero. Oamenii încă nu au mijloace. Toate aceste mijloace sunt slabe, slabe, ei lucrează cu mijloace slabe. Și nimeni nu se gândește să lucreze cu mijloace puternice. Acum trebuie lucrat altfel, în alt mod. Dar nu pot continua. Sunt lucruri pe care încă nu trebuie să vi le revelez. Și când v-am revelat puterea imaginației, nu v-am spus tot; nu v-am spus că imaginația vede tot în lumea invizibilă și că ea nu inventează nimic, nu crează nimic; ea regăsește lucrurile. Ca Jules Verne: imaginația lui era atât de dezvoltată, încât ea a văzut lucruri care existau în lumea invizibilă, iar el nu știa că erau o realitate. El a scris și, după ani, știința a descoperit ceea ce a imaginat el: aparate, submarine, avioane... Priviți, deci: aceste lucruri există, iar imaginația nu le inventează, ea le redescoperă, le regăsește. Și când. A, când devine pură, castă, virgină; când o supraveghem, când nu facem lucruri dezgustătoare, lucruri abracadabrante, imaginația noastră devine clarvăzătoare. Ea surprinde și ne revelează multe lucruri. Și în felul acesta, prin imaginație, putem descoperi (lucruri), putem deveni clarvăzători. Iată ce am adăugat acum, ceea ce nu v-am revelat. Gândiți ce vreți ! Viața vă va arăta dacă sunteți pe calea adevărată sau nu. Da.